

Prof. Roelink merkt in zijn boek "Een blinkend Spoor", waarin hij de geschiedenis van de honderdjarige vereniging beschrijft, over het eerder geciteerde grondslag-artikel uit de Statuten het volgende op: "Maar nu het beginsel. Dat woord heeft als een boze fee aan de wieg der Vereniging en van de van haar uitgaande universiteit gestaan en beide een eeuw begeleid. Kwéllend begeleid, tot vandaag toe." Begrijpt U me goed, ik wil met dit citaat niet zeggen dat dit beginsel verlaten moet worden - het tegendeel is waar - maar ik stem er wél mee in dat het de V.U. kwéllend begeleidde en begeleidt en dan met name op twee punten. Allereerst betreft dit, ook destijds al, de formulering ervan en vervolgens de vraag wie zich erin herkent of er door anderen in wordt herkend.

In de oorspronkelijke formulering kwamen de woorden "gereformeerde beginselen" voor. Deze uitdrukking dient reformatorisch-christelijk verstaan te worden. Een engere bepaling ervan is nauwelijks te geven. Overigens moet van het gebruikte woord "gereformeerd" gezegd worden dat dat in 1880, zoals later wel gedacht werd, niet kón duiden op een vereenzelviging met de Gereformeerde Kerken in Nederland - die naam is van 1892 - maar dat het bovendien de bedoeling was: een *vrije* universiteit, vrij van staat én kerk te stichten.

In zijn boek "Het wonder van de 19de eeuw", waarin - nu nog de heer, straks doctor - H. Algra de geschiedenis van de reformatische kerken in Nederland in de 19de eeuw beschrijft, geeft ook hij geen definitie van het begrip "gereformeerde beginselen". Toch heeft men na lezing het gevoel te weten wat hiermee gezegd wil zijn. Niemand wist overigens op aanvaardbare wijze dit begrip scherp te duiden. De Senaat probeerde het in de jaren negentig en kwam tot 19 stellingen die overigens niet alle door elk lid aanvaard konden worden. Ze werden gepubliceerd onder de titel "Baken op de kust". De gegeven interpretatie van de gereformeerde beginselen verengde het draagvlak van de vereniging en universiteit aanzienlijk en maakte haar veel smaller dan oorspronkelijk bedoeld was. Mocht dit de interne samenhang versterken, de ermee gepaard gaande isolatie beperkte de invloedssfeer te veel.

Aan het eind van de jaren zestig werd het betreffende artikel, na grondige voorbereiding door de Commissie Kruyswijk en na veel discussie, op een mooie wijze geherformuleerd. De omschrijving werd nu "het Evangelie van Jezus Christus dat naar de openbaring in de Heilige Schrift de mens in zijn ge-